

TORONYIRÁNY

XIII. 22.

2019. június 2.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk mennybemenetele

A mennybemenetel hitbéli jelentőségét legszebben az apostoli tanítás foglalja össze: „Mivel olyan kiváló főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus az Isten Fia, tartsunk ki a hitben. Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, de bünt nem követett el. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónja elé, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk” (Zsid 4,14-16). A bizalom abból fakad, hogy ő az utolsó percig az emberiség főpapjának mutatta magát. „Kézét fölemelve megáldotta őket, áldás közben eltávozott tőlük és fölment a mennybe” (Lk 24,50). Viselkedése nem azt mutatja, hogy rossz emlékekkel távozott, hanem azt, hogy magával vitte a szerető gondoskodást.

Ő, mint fiú visszatért az Atyához. De úgy ment oda, mint „elszülött a sok testvér közül”, azzal a szándékkal, hogy helyet készítsen számunkra. Azóta a halálnak, a túlvilágnak és az ítéletnek a gondolatát ez az üdvtörténeti esemény emberi közelségbe hozta. A túlvilági hit soha nem hiányzott, de a hitnek nem volt bizonyítéka, a homályt semmiféle fény nem mérsékelte. Az apostoli tanítás ellenben szilárd hitet követel a megdicsőült Krisztusban, aki „felszabadította azokat, akiket a haláltól való félelem egész életükre rabszolgává tett” (Zsid 3,15). Azóta valljuk, hogy az a vég, ami a természet rendjében az élet keserű veresége, az a megváltás eredményeként számunkra is hazatérés az Atyához.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A papokért: Imádkozunk, hogy a papok egyszerű és alázatos életmódjukkal elkötelezetten vállaljanak sorsközösséget a legszegényebbekkel.

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 1,1-11** Jézus feltámadása után ismételten bizonyította apostolainak, hogy legyőzte a halált és él, majd küldetést adott nekik arra, hogy tanúskodjanak róla mindenki számára.
- 2. Ef 1,17-23** Isten a Názáreti Jézus életében, halálában, feltámadásában és megdicsőítésében mutatta meg ki ő számunkra, és mire hív bennünket.
- 3. Lk 24,46-53** Jézus feltámadása után utoljára jelenik meg és találkozik apostolaival, küldetést ad nekik, megáldja őket és elbúcsúzik tőlük.

A Megváltó megdicsőülése

Krisztus megmutatta, hogy halálával nem zárult le működése. Továbbra is él, megvan a hatalma tanításának érvényesítésére, ígéreteinek beváltására. Ő maga is feltámadásában látta a legnagyobb bizonyítékot küldetése mellett. Többször hivatkozott rá nyíltan és képekben. Ellenségei ismerték kijelentését, nyugtalanította őket, azért állítottak öröket a sírjához.

Az evangélisták csak azt mondják el, ami mellett emberek tanúskodtak. Igazolják Krisztus halálát, a sír üres voltát és a megjelenéseket. Mind a három esemény történeti igazság. Haláláról meggyőződött Pilátus is és csak azután adott engedélyt a temetésre. A lándzsaszúrás különben is minden kétséget eloszlatott. Az üres sír tételét már a zsidók vezetői azzal igyekeztek gyengíteni, hogy az apostolok lopták el a holttestet, míg az örök aludtak. Ezt a kimagyarázkodást azonban senki sem vette komolyan. A megjelenések teljes bizonyosságot adnak a feltámadásról, ha Isten szemszögéből nézzük őket. Krisztus azelőtt sem akarta csodáival lehengerelni az emberi szabadakaratot. Csak annyi jelet mutatott, ami elég az érdemszerző hithez. Az átlagos emberi elgondolás megkérdi, miért nem jelent meg ellenségeinek, miért nem mutatta meg nekik győzelmét. Azért, mert nem akart kívánságaikhoz igazodni és hatalmát, mint bíró is érvényesíteni tudja velük szemben. Ha eddigi csodáinak nem akartak hinni, ennek sem hittek volna. Különben is Krisztus a feltámadásban már átment a természetfölötti világba, s ettől kezdve csak Egyházán keresztül szól az emberiséghez. Elsősorban apostolainak jelent meg, mint minősített tanúknak, akiknek szaváért már előre felelősséget vállalt.

Az apostolok csak a feltámadás után kezdték megérteni Mesterüket. Meglátták benne a legnagyobb erő hordozóját. Aki győzedelmeskedik a halálon, azt nem lehet semmiféle hatalommal kiiktatni a történelemből. Ezért tartják első kötelességüknek, hogy a feltámadás mellett tanúskodjanak. Feltámadt testének tulajdonságai ezek: beöltözött a végleges megdicsőülés állapotába, megmaradt valóságos testnek, de nem volt alávetve a múltó világ törvényeinek. Földi szemmel ellentéteket látunk benne és rajta. Tapintásra nyújtja tagjait, együtt eszik tanítványaival, mégis olyan, mintha szellem volna. Zárt ajtókon át megjelenik, és csak az látja, akinek megmutatja magát.

Természetfölötti állapota két irányba mutatkozik: hatalma van a földi dolgok felett, és a lélek szellemisége s az isteni dicsőség teljesen áthatja. Táplálékra nincs szüksége, csak azért veszi magához, hogy igazolja testének valóságát. Akarati elhatározással legyőzi a tér és idő korlátait. Teste azonban továbbra is véges, nem követi istenségének mindenütt való jelenlétét.

Apostolaira azt a benyomást teszi, hogy ő a mennyei ember. Megjelenéseiben azonban nem mutatkozott meg teljes dicsőségben. Csak annyit mutat magából, amennyit közölni akar. Az isteni szeretet és főnség teljes tükröződését csak az üdvözültek láthatják arcán. Egyébként tanítványaival szemben ugyanolyan jóakaró barát, türelmes tanító és megbocsátó atya, mint előbb. Magán viseli a sebhelyeket, áldozatának jeleit. A sebek nem fájdalmasak többé, csak azt igazolják, hogy mindörökké feláldozott bárány marad.

Krisztus, mint az emberiség feje támadt fel, mint a holtak közül első (1Kor 15,20). Ami őbenne végbement, az vár mindnyájunkra: „Ha Jézus, mint ahogy hisszük, meghalt és föltámadt, akkor Isten azokat is, akik Jézusban hunytak el, vele együtt feltámasztja” (1Tesz 4,14). Krisztusban előttünk áll a bizonyíték, hogy a tagok átalakulnak a fő képmására. Előbb azonban végig kell küzdenünk az életet és át kell mennünk a halálon. Isten így határozta meg az üdvrend menetét.

A mennybemenetel nem jelent új állapotot vagy helyzetváltozást a feltámadt Krisztus számára. Embersége a feltámadásban egészen megkapta az Isten fiának kijáró dicsőséget és hatalmat. A húsvétot követő negyven napon át sincs földi tartózkodási helye. A természetfölötti világból lép ki és mutatja meg magát. A mennybemenetel csak részletezi számunkra dicsőségét és hatalmát. Feltámadása után még bizonyítékokat adott maga mellett megjelenéseivel, az utolsó megjelenésben azonban tudtára adja apostolainak, hogy „fölmegy oda, ahol azelőtt volt” (Jn 14,3), s az Egyház számára megkezdődik a hit időszaka.

A Szentírás a mennybemenetelhez hozzáfűzi, hogy Jézus az Atya jobbán foglal helyet (Mk 16,16). Isten jobbja a teljes megdicsőülése kifejezése. Mint ember, mint megváltó is uralkodik az Atyával együtt, Uralma természetfölötti, nem esik érzékeink alá, csak a hitben fogjuk fel. A mennybemenetel hitbeli jelentősége az, hogy Krisztus, mint az emberiség feje ül az Atya jobbán. Ha a főpapot látjuk benne, vigasztal a tudat, hogy közvetítünk a mennyei szentélyben szolgál. Ha királyi méltóságát szemléljük, bátorít a gondolat, hogy ő a leghatalmasabb pártfogó. Ha pedig az Egyház fejét látjuk benne, akkor megvan a biztosíték, hogy övéit is részesíti dicsőségében.

Gál Ferenc

Boldog szülők (24.)

A zavaró elem

Kinek az oldalán álljunk?

Nem a tanítás a legfőbb feladat. Az másodlagos. Tudom, hogy ez a megállapítás sokakat megbotránkoztat, de higgyétek el, hogy ha nem ebből a meggyőződésből indulunk ki, akkor sok fölösleges és káros fájdalommal találkozunk majd. Gondoljátok el: gyermekeitek szembe találja magát azzal a mechanizmussal, amit megpróbáltunk elemezni. Általában, bármennyire is felkészületlen, a helyzet magaslatán áll. De nem áll ott, ha be van kerítve: egyrészt az iskola, másrészt a szülők „bíróvága” által. Az előbbi ítéletének, még ha negatív is, csak viszonylagos súlya van a szemében. A vereséget meg tudja emészteni, a bukáson túl tudja magát tenni, a frusztráció akár még lökést is adhat, hogy jobban teljesítsen. Vagy az is meglehet - elég gyakori eset -, hogy a gyereket egyáltalán nem érdekli a tanárok véleménye. Sőt, az is elképzelhető, hogy dicsekvés tárgyává teszi a rossz eredményeit. De hogyha az iskolai ítélethez, a „társadalmi” vereséghez hozzáadódik a szülők negatív ítélete is, az érzelmei kapnak sebet, akkor a helyzet súlyossá is válhat. Ha ti, szülők és gyermekeitek két különböző nézőpontból tekintetek az iskolára, valószínű, hogy a kapcsolatokat ezt megsínyli.

Ha úgy tekintetek az iskolát, mint a karrierépítés elkerülhetetlen állomását, a gyerek pedig a szülők kedvéért elszenvadni való idegesítő helynek látja, ami megakadályozza őt a játékban, kirándulásokban, ünnepegekben, akkor világos, hogy sikertelenség esetén büntető jellegű beavatkozásokat a gyerek úgy fogja megélni, mint egy nagy igazságtalanságot. Na, tessék - gondolhatja a gyerek -, én töröm magam, lemondok erről is meg arról is, próbálok örömet szerezni a szüleimnek, aztán ha valami nem sikerül, a tanár panaszkodik vagy rossz jegyet ad, mindenki engem bánt.

Sokkal jobb lenne, ha szülők és gyerekek ugyanazon a szemüvegen keresztül néznék az iskolát, tehát úgy tekintenék, mint olyan helyet, ahol találkozni lehet és együtt lenni a barátokkal, ahol közösen lehet tapasztalatokat és élményeket szerezni - olyanokat, amelyeket az otthon négy fala között lehetetlen lenne, és ahol ki lehet elégtíteni a gyerekek kíváncsiságát. Tehát olykor tanulni is lehet. Ha a szülők így tekintenének az iskolára, a problémák nagy része eltűnne. Eltűnnének a félelmek és az aggodalmak, eltűnne a fölösleges és gyűlöletes fáradtság, el a testi és lelki szenvedések. Eltűnne az iskolai siker baljós istenítése, mert a sikernek és a sikertelenségnek nem lenne többé oly nagy jelentősége. És akkor talán az iskola jó lenne valamire.

Kis MÁRTÍROK

Iskolai zsarnokoskodások

Végeztek egy felmérést 1379 általános iskolás – harmadik és nyolcadik osztályosok- között, amelynek az eredménye sokakat meglepett. A megkérdezettek nagyon magas százaléka mondta azt, hogy „akár hetente többször is” elszenved valamilyen zsarnokoskodást a társai részéről. Ami a zsarnokoskodás módját illeti, az eredmény szintén elég látványos. Az első helyen a „szavakkal elszenvedett sértés” és a „fizikai bántalmazás: verés, ütés vagy rúgás” áll. A zsarnokoskodásnak nincsenek korvagy nembeli határai.

Az évek előrehaladtával nő a közvetett agresszió, ami lényegében abból áll, hogy rágalmaznak vagy „ugratnak” valakit. A célba vett gyerekek gyakran törékenyek, van valami testi hibájuk vagy egyéb jellegzetességük, ami megkülönbözteti őket a többiektől. A gyerekek gyakran nagyon rafináltan kegyetlenek. Néhány iskolában „bandaháborús” légkör uralkodik. A megtámadott és az agresszor gyerekek hátterében szinte mindig társadalmilag gyenge, konfliktusos vagy felbomlott család áll, amely nem tud biztonságot és identitástudatot nyújtani a gyerekeknek.

Bármilyen legyen is a probléma gyökerénél, általában kialakul egy ördögi kör: a félnék gyerek még féltősebb, bizonytalanabb és sebezhetőbb lesz, a zsarnokoskodó agresszivitása pedig nő. Ezek a magatartásformák a serdülőkorral általában stabilizálódnak. Még amikor látszólag banális tettekről is van szó, a fájdalom és az aggodalom, amit ezek kiváltanak, olyan problémákat okozhatnak, amelyek kihatnak a gyerek egész életére.

Ezért a szülőknél és a nevelőknél mindenképpen észre kell venniük a problémát, és határozottan közbe kell avatkozniuk. Még azok a gyerekek sem beszélnek ezekről a dolgokról szívesen otthon, akik pedig nagyon szenvednek, mert félnék, hogy elveszítik a szülők tiszteletét. Nagyon fontos tehát, hogy a szülők hozzászoktassák a gyerekeket ahhoz, hogy beszéljenek otthon az iskoláról, a barátairól, arról, hogy hogyan töltik a szüneteket, és hogy mit csinálnak az utcán.

Az a légkör is fontos, ami a családon kívüli környezetben uralkodik: az iskolában, a faluban, illetve a kerületben. Don Bosco igazi szolidaritást akart megvalósítani az otthonában: a nagyobb gyerekek fogadták a kisebbeket, és segítettek nekik beilleszkedni. Megalapította a „társaságokat”, amelyek olyan gyerekcsoportok, ahol a gyerekek többek között azon vannak, hogy „jót tegyenek” a társaikkal.

Fontos a példa. A gyerekek azokat a mintákat követik, amelyeket látnak, ezért ha a szüleiknek és a tanáraiknak vannak barátai, ha ők kedvesek és nyitottak, akkor valószínű, hogy ők is hasonlóan fognak viselkedni. Az iskolai környezet általában az őket körülvevő környezet tükré.

Alapvető fontosságú megismerni az agresszív magatartás valódi okait. A szülők ne azt mondják: „Tanuld meg megvédeni magad!” A félnék gyerek erre nem lesz képes, és azonkívül, hogy esetleg valami baja lesz, további megaláztatásokat szenvedhet el, és még alkalmatlanabbnak fogja érezni magát.

Egyik módja annak, hogy segítsünk a magányos gyereken, vagy akit a társai bántanak, az lehet, hogy segítsünk neki megszerezni azt az ügyességet, amit a társai csodálnak. A szülőknek bátorítani kell a gyerekeket a barátkozásra, főleg ha egyékről van szó.

Nincs értelme a zsarnokoskodó gyerekeknek „megfizetni”. Ezzel csak megerősödne az a meggyőződés, hogy normális dolog erővel uralkodni a gyengék fölött. Az iskolai kis zsarnoknak nincs önbizalma, ezért van arra szüksége, hogy a figyelem középpontjába kerüljön, de az is lehet, hogy ő meg otthon szenved el zsarnokságot, amit aztán a nála gyengébbeken bosszul meg. Az is lehet, hogy egy olyan fiatalról van szó, aki úgy próbálja elúzni magától az őt ért belső sérüléseket, hogy megsebez másokat.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Lelki minőség

Van új a nap alatt? Gyakran kérdezik manapság is, a technika csodadolgai közt. Aligha. Legfeljebb tovább fejlesztve minden. Leonardóról mostanában közölték az újabb fölismeréseket, róla, aki a technikában is kiváló alkotott. Dehát fejlődésről beszélve persze, hogy van rengeteg, eddig rejtett „fölfedezés” - fölismerés, összefüggések láncolatában felvillanó ismeretlen. Az ember, aki „alig kisebb az angyaloknál” - amint a zsoltár éneklí - a végtelenbe irányítja figyelmét, keres, kutat, legfeljebb a találmányait a rossz szolgálatába is állítja...

A lélek azonban ellenáll. Századok boltozatából is azok a kérdések lépnek elő, amelyek manapság sem változnak. Ilyen a befelé fordulás igénye, a megnyugvásé, főleg ha küzdelmes évek szakadnak rá. Manapság tapasztaljuk a lelki minőség iránti igényt, jóllehet a világ alkonyáról beszélnek, jövendőlnék, arra a hanyatlásra figyelnek, amely a csúcstechnika korában az ember elgépiesedéséhez vezet. Ilyenkor aztán keressük a hasonló időket: mikor került Európa olyan helyzetbe, hogy össze kellett szedni a rengeteg lélek-hulladékot, és újra építeni az utat, amely Isten felé vezet. Különös: evangélikusoktól érkezett hozzánk az áramlat, pl. a XVII. században, amely pietizmusként ismert a spirituális irodalomban.

Az idei Staphanus díjasok egyike: Szelestei Nagy László irodalomtörténész könyve a Tanulmányok a 17-18. századi magyarországi művelődésről éppen annak a sajtóságos igénynek is a dokumentumát idézi, amely a lélek benső élete egy meglehetősen elnehezült társadalmi és egyéni helyzetben. Ő nem katolikus felvilágosodásról, hanem katolikus megújulásról ír, amely az említett pietással összefüggésben van. Ezt olvasom: „... a katolikus egyházon belüli megújulásról, reformokról szólva, az azokat kiváltó okok nem külső eszmék voltak: ezért rájuk a katolikus megújulás és nem a katolikus felvilágosodás kifejezés használatát javaslom.”

A figyelem tehát valóban a lelki élet olyan igényére irányul a könyvben, amely korszakoktól, gondolkodástól függetlenül az ember örök kérdését veti fel: jövőjét, célját, vagyis azt az értéket, amely teremtettségünk első pillanatától jelen van, nem lehet tőle szabadulni. Jelzi: az ökumené korában sem a tanbéli különbségek, hanem az elrendeltség a döntő, az út, amely nem a tudományosságot, hanem az eszmerendszer megélését, gyakorlati igazolását jelenti, ebben nincs különbség kereszténység-keresztényiség között.

Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézetének idei díjait május 29-én adta át Kiss-Rigó László püspök és Kozma Gábor rektor rövid ünnepség keretében a Székesegyház Látogatóközpontjában.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete az alapító születésnapja alkalmából, 2018 decemberében tette közzé felhívását a Báró Gelsey Vilmos Nagydíjra és a Báró Gelsey Vilmos-díjra.

A Báró Gelsey Vilmos Nagydíjjal Balog Zoltán református lelkész, korábbi minisztert, a Szövetség a Polgári Magyarorszáért Alapítvány kuratóriumi elnökét, miniszterelnöki biztost tüntették ki a keresztény nevelés ügyének több évtizedes, elkötelezett szolgálataért. Balog Zoltán munkásságát Korzenszky Richárd emeritus perjel méltatta.

A Báró Gelsey Vilmos-díjat Fedor Tibor, a Miniszterelnökség Egyházi Koordinációs és Kapcsolattartási Főosztályának vezetője kapta az egyházi köznevelés rendszerváltás utáni újjászervezésének, majd fejlesztésének segítségével. Fedor Tibor laudációját Gyulay Endre nyugalmazott püspök tartotta.

A díjazottakat köszöntötte a 98 éves Gelsey Vilmos, a szegedi pedagógiai intézet és a díj alapítója. Az ünnepségen részt vettek a 2014-ben alapított Báró Gelsey Vilmos-díjak korábbi kitüntetettjei is.

Az assisi bazilika felszentelésének ünnepén, május 24-én szentmise keretében áldották meg a szeged-felsővárosi minorita rendházban a Szent Ferenc kápolnát. A kolostor földszintjén kialakított kápolna a szerzetesek napi imádságainak helyszínéül szolgál, valamint a plébánia hívei és imacsoportjai előtt is nyitva áll. A liturgikus berendezések mellett helyet kapott egy 19. századi felújított nagy feszület, egy Mária szobor és Deák Zsuzsanna üvegfestő művésznő által készített ólomüvegablak is, amely Szent Ferencet és a minorita szerzetesek jelképét ábrázolja. A kápolnát Kalna Zsolt plébános, házfőnök áldotta meg a plébánia munkatársaival és segítőkkel együtt, hálát adva a megvalósulásért.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája az idén 16. alkalommal szervezi meg az egyházmegyei nyári tábor. A június 24-30-ig tartó tábor helyszíne Domaszék-Zöldfás, mottója: Férfiak és nők...A jelentkezés feltétele a plébánosi ajánlás bemutatása, vagy feltöltése a regisztrációs rendszerbe. Az ajánlás mintája letölthető a www.ipcszeged.hu Nyári Tábor2019 menüpontról. A 13-18 éves fiatalok számára szervezett táborban a részvétel díjtalan, de regisztrációhoz kötött. A hely adottságai miatt a jelentkezők száma korlátozott, így azok vehetnek részt az üdülésen, akik leghamarabb jelentkeznek. A regisztrációs lista mellett a szervezők várólistát alakítanak ki, melyről abban az esetben lehet felkerülni a jelentkezési lapra, ha valaki visszamondja a részvételt. Regisztrációs határidő: június 3.

A Szentségimádás Iskolájának következő előadása a Szegedi Dóm Látogatóközpontban június 5-én, szerdán lesz a Székesegyházban a 18 órakor kezdődő szentmisét követően 18.45 órakor. Veréb László spirituális atya a *Szentlélek, aki Urunk és éltetőnk*, címmel tart előadást, melyre szeretettel várják az érdeklődőket.

A Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai június 3-án és 4-én tartják nyári rendes konferenciájukat a Püspöki Konferencia budapesti székházában.

A kisgyermekükkel még otthon lévő anyukákat hívják a ferences plébánia új „anyacsoportjába”. A közösséget Töreki Annamária, perinatális pszichológus, egészség szakpszichológus, egyetemi adjunktus (SZTE) vezeti. Az első alkalom június 6-án, csütörtökön délután fél 4-kor lesz az alsóvárosi ferences plébánián (Mátyás tér 26./a). Jelentkezni a szegedikilato@gmail.com címen lehet.

A Filharmónia Magyarország szervezésében az Egyházzenei Fesztivál keretében június 6-án, csütörtökön 19.30 órakor Sebestyén Márta, Kovács Róbert és a Szent Efrém Férfikar koncertje lesz a Székesegyházban. Pünkösdi jeles napjának legszebb dallamai csendülnek fel bizánci-görög, latin, oszláv és magyar nyelven, nyolc évszázad terméséből, napkeletől – napnyugatig, Johann Sebastian Bach, Liszt Ferenc, Olivier Messiaen, Maurice Duruflé műveiből.

A Belvárosi Plébánia idén nyáron is szervez napközis tábort. Várják azokat az alsó tagozatos gyermekeket, akik szívesen töltenének néhány napot a Belvárosi Plébánia közösségi házában, a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A tábor idei témája és mottója: Keresztény szuperhőseink, legyél Te is Hős! A tábor lakói játékosan ismerhetik meg a keresztény hőseket: mi volt az erősségük, mi tette őket naggyá? Megtanulnak tüzet oltani, kézműveskedni, megkeresik az elrejtett kincseket, megmásszák a Dóm tornyát, közösen főznek, sütnek és rengeteget játszanak. A tábor első turnusa június 17-21-ig, hétfőtől-péntekig, 8-16 óráig, a 2. turnus június 24-28., hétfőtől-péntekig, 8-16 óráig tart. Jelentkezni a Belvárosi Plébánia irodájában (Dóm tér 15.) lehet június 7-én, pénteken 12 óráig.

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint június 8-án, szombaton 18.00 órakor az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián, június 9-én, Pünkösdvasárnap 10.00 órakor a Székesegyházban lesz bérmálás.

Egyházi kulturális hetet rendez a röszkei Páduai Szent Antal Plébánia június 8-16-ig. A rendezvénysorozat programján vidám családi nap, toronylátogatás, imaösvény, Lego-templomépítés, kiállítás, könyvbemutató, filmvetítés és számos koncert szerepel. Az ünnepi szentmise és Szent Antal kenyere szertartás június 12-én, szerdán 17 órakor lesz. A program az EFOP-1.3.7-17-2017 nyertes pályázatnak köszönhetően valósul meg. A rendezvényekre a belépés díjtalan, minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

Zarándoklatot szervez június 29-30-ra, Mátraverebélyre az alsóvárosi ferences plébánia. A program szombaton: Szűz Mária Szeplőtelen Szíve búcsú; vasárnap: Szent László ünnepe - Lovasok zarándoklata, máriabesnyői kegytemplom meglátogatása. A részvételi díj 14.000,- Ft, mely magába foglalja a szállást és az étkezést is. Az alkalomról érdeklődni az alsóvárosi plébánián, illetve Mártáné Nagy Katalinnál lehet a 30/442-9637-es telefonszámon.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.